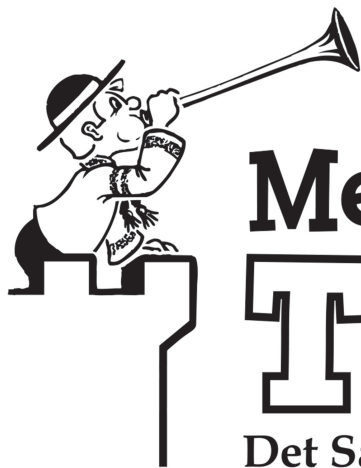

Der Medwescher TRAMTER

Det Saksesch Blied der Medwescher Himetgemeinschaft

Nr. 40 am 21. Jahr

Bäluëch zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, am August 2025

„Nä, nä Opa, daot hīßt net, en Wöch fäschen ..!“

Alle Zeichnungen am Blied
se vum Untch Wolfgang

Gedonken af Noasaksesch

Läw Tramiterliëserännen uch Tramiterliëser,

et äs ä liëtztter Zegt zemlich vill passiert än easem Laond. Zem Bäspäll huët de liëtzt Rejähung, alsì dā beremt „Ampel“, duërschmēße messen, awer irscht nodiēm se det Laond schär ruiniert hat. Zer Erännerung: Sāht ech emōl Wolfgang Untchs prophetesch Titelizñung eos dem Tramiter Nr. 33/Dez.2021 ä Reah, odder än easem Tramiterbeach af Segt Nr. 305 noch ist genäer un, et liuhnt sich!

De draf foljā Wuëhlen huët dron en Partoa gewannen, dā de Legden det Blō vum Hemmel versprochen huët, norr ām gewiëht ze wārdē. Nōdiēm et awer klōr wor, dat se ellin net rejāhren keangt, wūl se sich afist un ār Versprōch-ānet nemmi erānnern, well sā mosst sich jo, warām uch āng, māt ener vun diē deamōlijē Ampelpartoa zesummendean, dā zwōr vun den Wiëhlern uëfgestrōft worden äs, dā awer af „Dēiwel kam ereos“ trozt diēm wekter wā bās entzt maochen weall. Wā et nea än easem Laond wekter goh widd, daot widd de Zegt eas sācher baold zījen.

Sonst kaon em noch allgemīn iwwer de Situation än easem Laond noch sōn, beallijer äs det Liëwen fiur eas uch nemmi worden, gaonz ām Gējendil! De Sommer wārdē āng hīßer uch drejjer, sōt em es āngden uch āngde wedder. Af e puēr Dāich träfft daot sācher uch zea, awer nohiër, wonn em esi zem Fenster eoßensegt, reent et uch äs nea net gladd esi zem verrācken wuërem. Mir awer hun ānzwāschen gelihrt un esi āst ze gliwen und well der Glūwen halt, wā bekaonnt, näkest āmsonst äs, zuëhle mer brav eas Steiërn und weangdern uch riëjen es af, dat det Liëwen āng dērer widd.

Well mir nea uch āng mih der Mīnung sen näkest nichen Zegt ze hun, dinke mir uch nemmi vill nō. Mer wāschen alles āngden schneller uch schneller wā af easen Händys ifach wekter uch iwwerflājjen norr noch de Iwwerschrāft, wonn iwwerhīft.

Zea wat messe mir ijentlich noch det Dinken iwwerhīft lihren, daot iwwernit jo siwāsi āngden mih de KI (kenstlich Inteligānz) fiur eas. Dron widd alles vill ifacher, uch det Din-

ken, mer messen norr noch eas Arbet verrichten uch halt brav sen. Mih net!

Zem Gläck kaon des KI noch nichen Saksesch! Se widd eas Sprōch awer uch nemmi lihren, well sā äs jo det modārnt vum Modārnen, uch dinkt dārām en bedroht Sprōch nemmi lihren ze messen, well dā jo siwāsi baold verschwāind.

Dō huët se sich awer gewaoldich geschnidden! Eas Sprōch liëwt, äs liëwendijer wā näkest zeviu! Se entwāckelt sich, äs ānzwāschen zem Noasakseschen mutiert und widd flēßlich wekter gefliëcht. Mir Saksen hun halt ām Lūf easer Geschicht gelihrt ze verstohn, dat de Zeakonft norr māntschlich uch geat wārdē kaon, wonn em se māt allen Dimensionen der Zegt verknāppt. Alsì flīje mer det Hegt genā esi wā uch det Giëstern zesommen fiur det Morren. Wā daot eossāhn widd hēt ellin vun eas allen uëf.

Mir Medwescher hun än deser Richtung schiun vill gelist, mer hun net norr den Medwescher Tramiter, eas saksesch Bliët, daot nea schiun sāt 20 Johr erschengt uch det inzich af der Wealt äs; nā, mer hun nea derzea uch noch den Medwescher Tramiter als däck, fätt Beach, en Beach daot gaonz sācher Platz än e jeder saksescher Bibliothek huët. Det Besteallformular fiur det noa Beach load am Infoblatt!

Eosserdiēm se mir de irscht HG än Dinkelsbühl bām griu-ßen Saksentrēfen māt e'm Bājjerstaond gewiëst. Mer hun es gezicht, hun dō än Dinkelsbühl un e'r saksescher Liësung dilgeniun und sen dernō uch noch am Sommerfäst der Krisgrupp Nürnberg am Wolfgangshof bā Nārrembrich māt e'm Bājjerstaond derbāgewiëst.

Cha, Ir geat Legt, än desē Johr huët em eas Medwescher esi richtig wohrgeniun und mer sen bestriëwt desēn erfolgreichēn Wiëch uch wekter ze gohn ... zem Bäspäll bā Kaffee uch Keachen än Heilbronn, māt dem Pelseknerrel Chef und wat et noch alles esi giēn widd.

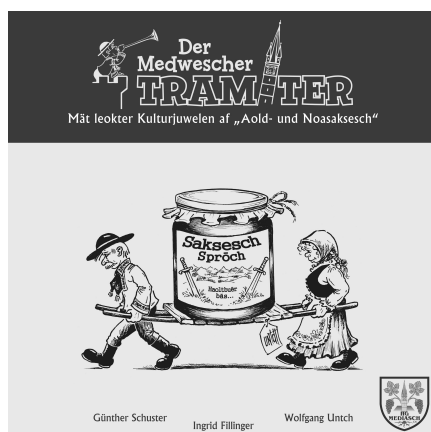
Mir hoffen, Ir sedd derbā uch wārrlich stūlz Medwescher ze sen! Enen hīschen Sommer, alles Geadet uch norr de Geseangdt wāntscht allen

Ir Günther Schuster

Der Medwescher Tramiter - Det Beach!

Froa Dich, froa Dich Saksevülk!
 Än den Hemmel ohne Wülk
 Sträckt en Turm seng Daoch nō affen,
 Af der Spätzten Beach zem Lachen
 Än der aolden Himetsprōch,
 Dā ze liësen ohne Frōch
 Dir en Dirr zem Friuhsānn zīcht
 Än en Wealt dā eaverbīcht
 Eos dem Giëstern bās än' Entzter
 Fiur Dech afmaocht alle Fenster.
 Text māt Beldern dā Dich bēßen,
 Dā der't Briët vum Schārrel rēßen
 Äm dermāt Dir zea ze winken
 Und Dich lihren nōzedinken,
 Mess daot sen o'r mess et net

Cha, daot äs dich en Gefrett!
 Well det Beach än easer Sprōch
 Stappt än dem Regal e Lōch
 Dat et dohār nemmi zecht
 Uch der Stūw af Saksesch schwecht.
 Māt diēm Beach der Saks nea steallt
 Den Tramiter än de Wealt
 Well māt diēm kaon hië erdrohn
 Ohne sich ze iwwerschlōn
 Dat hië kaon, awer net mess
 Ze blēwen, wat e weall odder schiun äs!

Günther Schuster

„Wo äs de Eangderschräft?“

Dinkelsbühl 2025

Af ir Saksen drimt net vill
säht und fuührt ke Dinkelsbühl.
Packt än den Hott uch e puër Stiwwel
En Kirchepiëlz wër uch net iwwel
unt wänkt dro froadich, wonn er kennt
hisch um Seangtuch eos der Rend.
All'n zesummen Segt u Segt
zicht dro uch alle diën Legt
dat eas gealdän Tradition
net norr eos Suff uch Daonz bestohn.
Vergiësst den Pali a'r dennich net
denn et sen schiun e puër Legt,
dä norr dron kenne marschieren
wo se de Stempel klainjen hiren.
Enen, zwïn dro äs daot geat
fiur den Rhythmus än dem Bleat
diën mer allen mät es drohn
wonn mer haind'rer Musik gohn.
Riëchts uch länks äm sealwe Schrätt
äingde mät der Tuba mät,
dem inzich Blëch af deser Wealt
daot den Takt fiur alle healt.
Adjuvanten ohne Bass
sen wä'n Weng eos'm lichte Fass,
süffich leicht wä em en dro kennt
awer ohne Fundament.
Kutt erun uch ohne Trüecht,
denn et äs uch dron en Pruëcht
än der Stadt allen ze sön:
„Ech bän hä eos Tradition“.

Schoat ech awer uch allen net,
maocht et eos Solidarität,
kift en Zichen af de Brast
denn daot äs jo niche Last.
Et äs fiur dä, dä sich bemähn,
dat det alles kaon geschähn.
„Combo“, „Nova“, „Melody“
broinjen ech dro af de Hih,
än er aondern Dimension ...
a'r uch dä äs Tradition.
„Olalaa“ uch „Krüge hoch“,
zer Erännerung uch un de Blöch:
„Doi ochi negrii“ dä em hat gärn
mër wëre se nea uch gaonz färr.
Af den Däschen eangdern Binken
Segt em dro halt ene winken,
nō dem nēchste Kreach mät Bär,
denn det Oinjd äs jo noch färr.
Ach ech sül et schiu vergiësse
dinkt un'd Mici uch Krëmschnitt iësse,
uch dä gehire ze easem Breoch
mër loan se enem dron äm Beoch,
wonn em aldüst Steangde long
un der „coadă“ dräm mess stohn.
Ar uch daot se mer gewunnt
well mer wässen, dat et sich liunt.
Und wonn er dro Hoinjd än Hoinjd
fiur der Schranne Lieder sanjt,
sanjt e Liedche uch fiur dä,
dä longhär sen schiu nemmi hä.

Roland Widmann

Verstaond uch Gläck

Et gengen emöl der Verstaond uch det Gläck af Risen, äm sich de Wealt unzesähn und de Mäntschen mät ären Göwen ze erfroan. Esi traofe sä enen jungen Schöfhirten, dī leach af der Ströb und schleff. „Wä wēr et“, söt det Gläck zem Verstaond, „wo mir gleich enen Verseack maochen; zech tea än desen Geangen ännen!“ Dem Verstaond wor daot riächt, und e stich än't Hift vum Geangen. Wä dī erwacht, roppscht e sich de Ügen und ducht: „Ei, waräm äng de Schöf häden, tea silst deng Gläck än der Stadt versäcken.“

Esi maocht e sich af de Wiëch und kaom zea enem Uhrmaocher und wordt diëm seng Stallkniëcht. Än kurzer Zegt maocht hië sich bā sengem Härren sihr beläwt, well diëm seng Ruëß woren baold de heschten än der gaonzen Stadt. Dem Geangen wor awer de Arbet äm Stall net geneach, däräm geng hië, wonn der Mīster uch de Geseallen bām Däsch saoben, verstöchen än de Wärkesch und verbiëbert de Uhren.

De Geseallen märkten daot ändlich und söden dem Mīster: „Et mess emest, wä mir aoßen, än de Wärkesch ku sen und eas Arbet wekter gemaocht hun, awer vill biëßer wä mir et häden maochen kennen, well alles äs hescher uch biëßer gemaocht.“ - „Diëm weall ech nea awer af de Spur kun!“ söt der Mīster und als de Geseallen wedder allen um Däsch saoben, steallt hië sich verstöchen un't Fenster und guckt än de Wärkesch. Norr emöl saoch hië den Stallkniëcht, wä hië in Uhr nō der aondern än de Haond naom und se biëßer maocht. Nō e'r Zegt, keangt der Mīster nemmi u sich haolden, maocht de Dirr af vun der Wärkesch und reff: „Tea alsi bäst der griuß Mīster! Tea gehīst net än de Stall, nea bäst tea härämer meng irscht Geseall!“ Der Geang wor nea sihr zefriden und maocht härämmen esi hīsch Uhren, dat de gaonz Wealt sich verweangdert.

Esi kaom et, dat der Keneng enes Daoch's verkaingde less, e häd en sihr wiërtvuëll Uhr, dä kaputt wēr, dī se reparieren kängt bekēm 5000 Gulden, wonn et em awer net gelanjt, dro misst dī stārwen.

Nea faond sich awer long nichen Uhrmaocher, wedder Mīster noch Geseall äm gaonzen Rech, dī sich un des Afgōw traot.

Wä nea eas Geang, der Schöfhirt, det heart, geng hië gleich zem Keneng und baot des dem seng Uhr reparieren ze terfen. Der Keneng scherrelt det Hift und söt: „Me Geang, daot kaost tea net! Et kost dich deng Liëwen! Net ener vun all diën Mīstern äm Rech huët sich bäs entzt un des Afgōw geträt, und nea kist tea und mīnst te kängst et biësser?“ Awer der Geang wor vuëller Zeaversicht dat et em gelanje widd und hat nichen Ongst äm seng Liëwen.

Esi less der Keneng de Uhr bronjen und der Geang naom seng Wärkzech, zerliëcht de Uhr, repariert se und bāt se ä Reah wedder zesummen. Wä em se dron un de Waond heng, geng se wä zeviur und der Keneng hat seng Froad. E gaow dem Geangen net norr de versprochän 5000 Gulden, e maocht en zediëm noch zea sengem Wirtschaftsminister.

Vun Daoch ze Daoch wordt der Geang dem Keneng äng läwer. Nea hat der en inzich Düchter, dä än ärem gaonzen Liëwen noch net in inzich Mōl gelacht hat. Daot bekämert den Keneng sihr und esi bestämmt hië, dat dijënich

dī seng Düchter zem Lachen bronjt, bekēm se zer Frä, wiëm et awer net gelanjt, dī misst mät sengem Liëwen bezühlen. Schiun äre vill haddē et verseackt, doch allen mossten stārwen.

Wä nea eas jang Schöfhirt dervun hiurt geng hië zem Keneng und söt: „Ech weall deng Düchter zem Lachen bronjen!“ - „Uërmer Geang, daot kaost tea net“, spraocht der Keneng, „et wēr wärrlich schuëd äm deng Liëwen.“ Awer der Geang bärelt esi long, bäs der Keneng äverstaonden wor. Esi geng hië dron mät enem Minister zer Kenengsdüchter, vernicht sich respektvuëll und feng un ze erziehlen: „Droa Waonderpurschen, en Stinmetz, en Möler uch en Mīster der Spröch maochten ist en Rīs zesummen. Wä se än en Bäsch kaomen, maachte se en Fëer und heochte sich dräm ämränk. Der Stinmetz naom enen jangen Aost und schnitzt dreos en Jangfrä, der Möler naom seng Farwen und bemölt se än aller Pruëcht und der Mīster der Spröch lihrt se riëden.“

Wiëm vun desen Dränen, gehīrt nea nō'm Riächt des liëwendich wordän Jangfrä. Nemest wiß en Aontfert af des Fröch.“

Af ist lacht de Kenengsdüchter und reff: „Et verstiht sich doch vun sealw'st, dem Mīster der Spröch!“

Der Geang froat sich und geng mät dem Minister schniëll zem Keneng und der fröcht: „Huët se gelacht?“ - „Cha“, söt der Geang gaonz friuh. „Nä!“ reff der Minister gaonz ärnst. Der Geang awer baot den Keneng enen aondern Minister zer Düchter ze schäcken und se ze frögen. Daot dēt der Keneng doch uch dī kaom zeräck und söt: „Nä“. Se schäkten uch noch enen Drätten, awer uch dī söt: „Nä“. „Nea kaon ech dir awer nemi healfen“, söt der Keneng gaonz treorich, „Gesäitz äs Gesäitz und däräm messt tea nea stārwen.“

Em hat den Geangen dron schiun bäs viur't Schaffott gefährt, als det Gläck verbä kaom, daot bäs entzt elin durch de Wealt geziugen wor und reff dem Verstaond gaonz lis, dat et nemest hīren keangt, zea: „Tea huët deng Schealdeget gedōn, nea bän ech un der Rend. Kamm nea ereos uch loss mech ännen!“

Komm wor det geschähn, hiurt em af ist Gedrummel uch Getettel und der Keneng feahr mät senger Düchter än der Kutsch viur. Dī hat nēmlich erfüühren dat seng Minister allen schändlich geluigen haddē. Esi warden des anstatt vun easem Geangen afgeknäppt.

Der Geang awer bekaom de Düchter zer Frä und et wordt griuß Hochzeit gefeiert, vār Wöchen long und det Gläck bliff bām Geangen bäs zea sengem sēlijen Oinjd.

Josef Haltrich,
Saksesch Vülksmërchen eos Siweberjen,
iwwersatzt eos dem Detschen vum Günther Schuster

Droa Kekesch

Dat er zer Orientierung wässt:
Sä heochen alle aff'em Mäst!
Ow Eanger, Saks uch Blöch, zesummen
Hu se schär gaonz desealwen Nummen:

Kockesch, Kakas, Cocoş - nea hirt!
Äs daot net sihr bemärkenswiert?
De Zegt äs dēiēr, em mess vill schärren -
Und dron sich ängde wedder zärren,

Wonn ändlich Schnuëwel, Kralle', Spiuren
Erviurbruächt hun e Kukruz-Kiuren;
Odder en Wurm, en Kiëwer noch -
Verheangre messen wēr en Plöch!

Sä heochen aff'em Mäst und schärren,
Kun ändlich af den fiēsten Ärrēn
Und maochen wekter - norr af ist
Der Kokesch af äst Hartet stiēst!

Sä pächen, ropschen, gladd net fell:
Viur äne loat en „Cocoşel“*!
Zwör fänkelt e - gaonz ohne Fröch -
Norr: 't Kukuruz äs hescher noch.

Sä lossen ärre Breader loan -
En Ēlster kit - und sekt en schroan,
Den Klenen zwäschen lērd uch Mäst;
Sä nit än. Ät zea sech än't Näst!

De Ēlster huēt af alle Feall
Mih Ahnung vum Äddelmetall.
Und fiur de Kekesch zer Erklärung:
Dä haolden näst vu' fiēster Wehrung!

Paul Rampelt
(eos: „Wä long klanjt noch meng Motterspröch")
*Cocoşel = en blēsch Güldmünz

Iusterdaoch 2025

De Zegt vergiht, wiß et der Schlaoch
et äs schiu wedder Iusterdaoch.
Ästatt dem Härrgott ze gedinken,
griwwelt em ... wat saoll em schinken,
wat saoll em backen,
wat saoll em köchen,
em quiēlt sich nea schiun sengd e puēr Wöchen,
und hiult sich jēd Prospekt zem sähn,
ow en Angebot äs drän.
Sen ze spuēre e puēr Cent,
segt em norr wä jeder rennt,
äm möglich beallich äst
ze erwäschen,
wat em hīsch dro af kaon dāschen.
Em kift än Plastik geat verpackt,
en Lemmcheffisch, wat näckest schmack,
wä derhīm dī klīn „cīrlan“
diēn mer küften vum „cioban“.
Mēr wat et kost, em aoß en Bröden,
dī nohiēr schwer der laoch äm Muēgen,
a'r e gaow der'n Greangd zem hoffen
et widd verdoat vum Palisoffen.
Uch de Oacher kaome fräsch,
eos dem Staoll glech af den Däsch

ow gefärwt a'r äm Likör
wōre se's näckest ze dēiēr.
Kurtsch än Nailonstrimp gestöchen,
dro än Zwibbelschuēle köchen,
mät Baoflisch nohiēr ägeschmiert
wore se eas vill mih wiert,
wä dä bunten, dä em enzt kennt,
reduziert äm e puēr Cent
bä Aldi, Penny als Aktion
eos der Massenproduktion.
Dro der Honklich uch der Strätzel
ow mät Nutschen a'r Rahat,
woren fräsch und schmackten biēsser,
wä hä der Huēs eos Schokolād,
dī mām Glēckelchen um Hals,
wat te dro ewēch messt schmēßen
denn daot äs jo net zem ēßen,
d'äs norr zem hīsch stohn, wä hä esi vill,
wat dro nohiēr kitt än Müll.
Alsi ir Legt ech wül norr sōn,
dinkt un eas hīsch Tradition,
net spuērt hegt um faolschen Oinjd,
niēt ich alle un de Hoinjd,
fēiērt kriēftich, dränkt und iēßt
und fiur allem net vergiēßt,
wä hīsch et wor deamols derhīm,
wä de Purschen än der Gemin
mām Parfüm dro froadich gengen
äm de Blämcher ze begessen,
dat se hīsch uch kārnic wuēßen.
Grēft uch hegt än't Jäpp und kift
en dēren Tröpen fiur det Hift,
vun munch e'r kārnic saksesch Mēd,
dä uch hä sich froaēn wedd,
wonn mējlichst noch ärer geneach,
flieje desen hīsche Breoch.

Roland Widmann

Iustern

Zwäschen Bleamen af dem Reech
Säkt det Hasibusi Oacher
Uch net färr dervun ewēch
Summen durch de Sann de Boacher.

Huēt det Hasi Oacher fainjden,
Mölt et se hīsch farwich un,
Widd eos Bleamen Nästcher bainjden,
Dä eas Käingdcher dro bekun.

Wonn är Ūgen gläcklich strohlen,
Lesst de Sann det Hārz erblāhn,
Lesst de Flutter Muster mölen,
Dä durch bloēn Hemmel zāhn.

Dō äm ugewärmten Frähjohr
Fecht der Wiēch vum Liēwen un;
Watt daot hīßt widd allen klor,
Dä en Oachen hun (nea) bekunn.

Froad lesst Drīm zem Hemmel stejjen
Mät diēm Oachen än der Haond,
Lesst se af den Strohlen flājjen,
Dä de Sann nea zicht dem Laond.

Günther Schuster

Et äs Geschicht, und mess geschähn

Läwer Gott, erhір eas Bidden,
Gäw den Saksen dengen Fridden,
Denn et schengt, äm Ügebläck
refst Tea allen än't Motterlaond zeräck.

Healf datt mir es uch hä behiften
Uch erfeallen allen Pflichten,
Datt mir stülz drön easen Nummen
Uch sich eas Aolden easer net messen schummen.
Datt em uch hä kaon sön uch schrēwen:
Der Saks äs tüchtich und weall tüchtich blēwen.

Und wonn mir vun der Himet schiden,
Weallen mir eas Ahnen äm Verzoahung bidden,
Dänn mir lossen sä und gohn,
Wä uch sä viur Zegden är ijän lessen stohn.

Det Schäcksaol blēwt et schealdich easen Ahnen,
Dänn fiur eas huët Gott ägeschlön aonder Bahnen,
Mer gohn ener haiderm aondern,
Baold wärden allen eoswaondern.
Et äs Geschicht und mess geschähn,
Sonst wēr et eas net zem verzoahn.

Mir wäntschen eas eos Härzensgreangd
Erhaolt eas läwer Gott geseangd,
Gäw dengen Fridden easer Wealt,
dro äs et äm allen wiuhl bestaolt.

*Sara Mildt
(Ägescheackt vun Düchter Karin)*

De Pill

Wo vun er Pill em bäs na riäd,
Wor't klor, datt niche Känjd se weallen:
De Frä se pünktlich schluckt und kaon
Mēr wonni sich en Spaß erfällen.

Senjt kurtschem awer gidd et schin,
Sihr dei'r, en Pill uch fiur de Maon,
Und zwor äs dä fur dro gedoocht,
Wo sä mēr wiël und hië net kaon.

't Vergnäjen äs bä bide grif;
Ow bäs zem Schläss em net söt blif:
Datt munch e Fiurtschrätt, pur och stur,
'sigor vergewaoldicht de Natur!

*Hans Otto Tittes
eos: „Wat än der Ih passiere kaon“
Geschriwwen äm Schießburjer Dialekt*

Der faoltsch Partner

Wonn em geminsem insem äs
und dajlich stangdelong bekridd,
Dro hat ellin em bleiwe kennen,
Wonn em gewasst, dat det draus widd.

*Hans Otto Tittes
eos: „Wat än der Ih passiere kaon“
Geschriwwen äm Schießburjer Dialekt*

Än de Froahit!

De Saksen, wo se froa se worden,
Und hun en Auto noch derzea,
Dron hih - ken Ost, Wäst, Süd uch Norden!
Sä hun alles - norr nichen Reah!

Se heochen haider den Motoren,
De Riseröa kennt nichen Möß -
In Letchef net, wo sä net woren -
Zer Saksenhimet word de Ströß!

Äm wat ich deten hä erwehnen?
Sät norr ken Ost, Wäst, Süd uch Norden:
Er wärd se iwweaol begēnen -
De Saksen, wo se froa se worden!

Paul Rampelt

Spröchwärkzech

Det Wiurt äs Wärkzech, feng geschlaffen,
De Spröch det Haondwärk daot erschafft.
Huët ist der Mäntsch dä Konst begraffen,
Verstiht hië uch de Sänn diër Kraft.

Mät jedem Wiurt daot mir benätzen
Verformen mer daot wat mir sähn;
Mät Wirtern kennen mer eas schätzen
Uch durch verdrimt Gedonken zähn.

Mer kennen läwen, kennen hassen,
Kennen afbäen uch zerstören,
Es af de Muächt der Spröch verlossen
Uch jeden Sänn zeriëcht polieren.

Äm daot wiëhlt Wirter dä verbainden
Uch dä de Wohrhit kaon verzoahn
Zea enem Wiëch gaonz ohne Sainden
Af diëm norr Fridd uch Läv noch loaën.

Günther Schuster

Wo sich dilen de Gedonken

Wo sich dilen de Gedonken
Säckt der Mäntsch den wahren Wiëch,
Sturkelt mäd verbä un Blonken,
Iwwe zeagewuëßän Stiëch.

Än den Nächten hirt hië Stämmen
Dä än durch det Deankel zähn,
Durch de Zegden dä verrännen
Uch durch Frögen dä verglähn.

Deff am Greangd vum Sänn gefongen
Heocht de Aontwert gaonz ellin,
Zwätschen Zwëfeln dä wä Schlongen
Sich verbëßen än liëtzt Drim.

Wo sich dilen de Gedonken
Widd um Oinjd de Wohrhit loan;
Den Geseangden uch de Kronken
Widd är Lächt de Siil befoan.

Günther Schuster

„Et bewiecht sich net, säch nō, wat et äs!“

Der Bümdiut

Meng Frängdän, dä hat bäm Ämzeach änt noa Heos vun ener Noberän en gaonz klinzich Bimchen geschinkt bekun. Mät ärem Maon floanzte se det Bimchen än den noaen Güerten. Lider wassten sä net, wä griuß daot Bimchen ister wärdend widd und flaonzten et ze noh un't Heos awer uch ze noh un't Geschätz zem Nöber.

Det Bimchen wuchs uch wuchs und meng Frängdän wor friu iwwer den kählen Schäden am hißen Sommer. Doch un enem hischen Daoch steallt et fiest, dat daot Bimchen änen iwwert Hiift gewuessen wor, biesser gesöt iwwert Heos uch iwwert Daoch. Et faond dat nea nemmi lastich, dat bä jedem Gewädder de Äst vum Büm wä v'rafft un de Ränn uch de Zäjeln schlugen. Däräm entschid ät mät sengem Maon, dat der Büm ewech mess.

Wä ät bä e puër Eangdernien nöfröcht, dä sich mät Bim-ämähän beschieftigen, hiurt et, oh Weangder, dat et änirscht en Genehmijung vun der Stadt breocht, sonst wedd et en hiuh Ströf zuählen. Et gidd totsächlich en Bümshätzenverordnung, dä jē nōdiem wo em wunnt, eangderschidlich Rejeln huët. Än ärem Fall mosst änirscht en Undraoch gesteallt wärdend mät Belder vum Büm, ai si-guër enen Plan hat de Stadt parat, af diem se är Greangdstäck säcken moßten, damät se genä un diër Steall, wo der Büm stiht, en Krez markieren. Et wor Mätten am August als meng Frängdän fiur den „Bümdiut“ den Undraoch mät allen Frögen, Belder, Krezcher un de Stadt gestaolt huët. Ufong Oktober hat ät noch ängden nichen Mucks vun der Stadtverwaoldung gehiurt, alsi scheakt et den gaonzen Aktekram noch ister un det zeaständich Ämwealtamt.

Nō e puër Däich kaom endlich en Aontwert, et wēr alles schiun am August ukun, awer et geng alles der Rend nō, em misst wuërden. Alsı weardt em uch weardt, de Zegt vergeng, der Wängter kratzt un der Dirr, norr det Amt schwich. Fiur Silvester reff ech ister bä der Frängdän un

und frēcht: „Wat gidd et Noaët? Huët ir ändlich de Genehmijung fiur den Büm bekunn? Denn em terf jo de Bim norr vun Oktober bäs März schnegden odder ämhähn?“

„Steall der viur“, söt ät afgeriecht, „ech gliwen wedder un Chrästdaochsweangder. Enen Daoch fiur Hellich Öwend wor plötzlichen en Mäntsch vun der Stadt hä und huët den Büm inspiziert. Hië kaom zem Schloss, dat der Büm tot-sächlich en ze kurzen Stamm häf fiur esi long uch brüt gewänkelten Äst und wer af alle Feall eastabil uch gefehrlich.“ „Dannerwädder. Nea kit ändlich Wängd än de Sach“, söt ech erfroat.

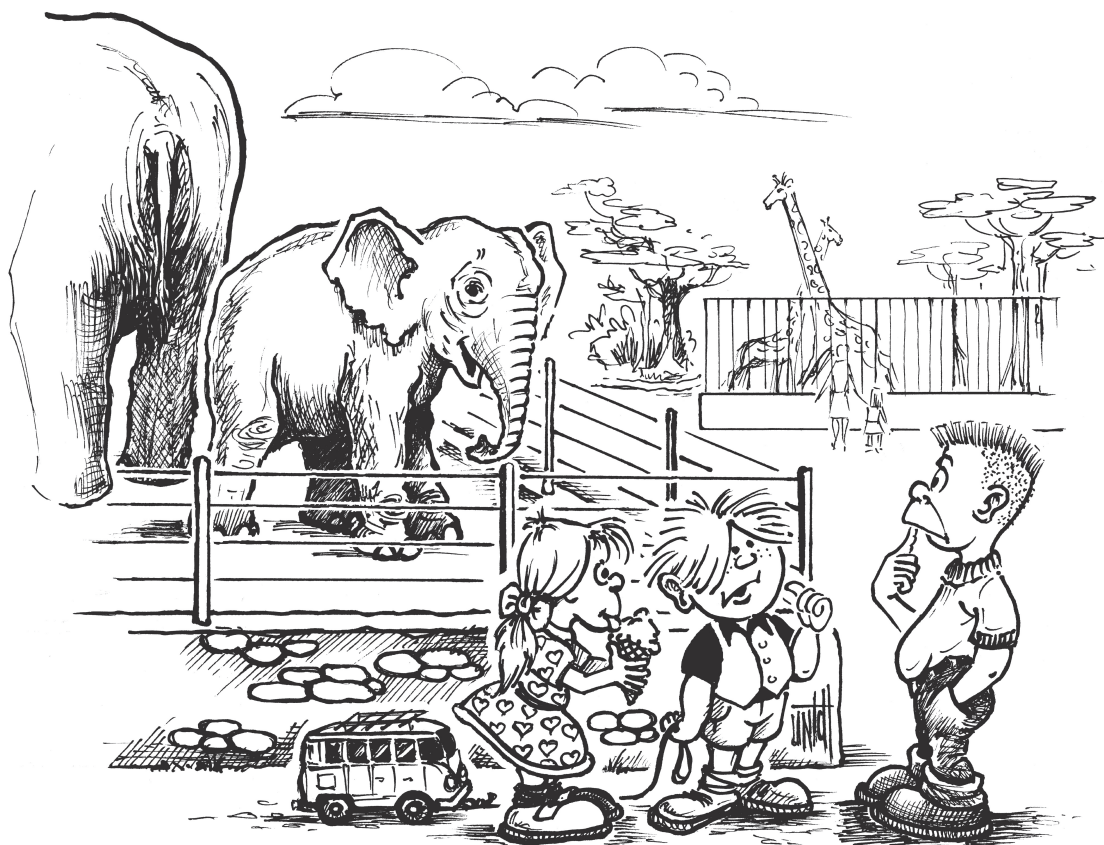
„Awer irscht messe mer af de schräftlich Genehmijung wuërden, hat di Beamt gesöt. Uch dat em än Eosnommen uch nō dem 1. März enen Büm ämhähn tirft, awer norr wonn nichen Viugel sich et än em Näst do schiun gemählich gemaocht hät.“

„Na dron messt tea der en Gummibiss bän uch derfiur sor-jen, dat dir nichen blēd Viugel än de Sopp speockst“, söt ech noch am Spaß.

Zwië Mēnet wor det Noa Johr nea schiun aold als mich meng Frängdän wedder af den noasten Staond zer Mission „Bümmassakrieren“ bruëcht. Lider hat et ängden noch nichen Beweallijung bekun. Däräm hat et bäm Amt uger-offen uch sich nō diem Mäntschen erkaindicht, di fiur Chrästdaoch den Büm af Härz uch Nären eangderseackt hat. Awer et wor norr en Kollegän am Dänst, dä norr esefelt sön keangt, dat di Mäntsch zwor e puër Notizen zem Bümbsäck änt System getippt häf, awer ze welle Schlass hië kun wēr, daot wedd lider noch fehlen. Sä versprech äre Kollegen drif ze befrējen, awer daot wedd deo-ern uch em sil noch Geduld hun, denn sä wedde de Fäll dem Ärichen nō bearbeden.

Hegt morren äs März uch ech sän schiun meng Frängdän wä et mät der Gummibiss am Fenster af der Pirsch loat und den Vijjel det Nästbän eosdrēwen widd ...

Ingrid Fillinger

„... und, wä huët der Storch desen bruëcht?“

En entsponnend Sicht

Et stiht en Elefant am Romm,
Griuß uch mächtig wä en Tonn!
Wä huët di et norr geschafft,
Dat hië durch eas Dirr gepasst...
Alle wore mir Derhîm,
Uch net ener dô ellîn!
Alle säh' mer'n, doch allkomm
Trä' mer es et uch ze sôn;
Däräm sô mer net e Wiurt!
Erfehrt widd am Gehern gebuihrt;
Huët um Oinjd der Storch en bruëcht
Uch es viur de Fess geluëcht???

Günther Schuster

Afrommen

En älder Poor, norr sä ellîn,
Maochen't gemätlich sich derhîm,
Se ēße gât und dränke Wenj;
Lis klanjt Musik zem Lampeschenj.

Nodiëm se satt, de Frä sich rächt
Und alle vār fār vu sich strächt:
„Na wēr um bēsten uēwendraf ...“
Hië schneoft: „Gonk, romm de Kuchel af!“

Hans Otto Tittes
eos: „Wat än der lh passiere kaon“
Geschriwwen am Schießburjer Dialekt

Det wätzich Äk

En Besöfäner feallt dem Farrer fiur de Feß.
Deser tadelt en uch sôt: „Härr Binder, hun
ech net schiun oft gesôt, dat Se mät dem
Dränken afhihren uch en noa Mänsch wär-
den sellen?“ Draf der besöfän Binder: „Awer
ech bän et jo geworden. Norr wat saoll ech
maochen, wonn der noa Mänsch uch sefft?“

Eangderhaolden sich zwië katholesch Farrer.
„Minst tea mer erliëwen et noch, dat katho-
lesch Farrer froindern terfen?“ Sôt der aon-
der: „Mir nemmi, awer villecht eas Kängd.“

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER verstiht sich als e Bliëd zer Verbridung vu Froad uch Spaß än easer sakscheschen Mottersproch!

Ereosbroinjer: Himetgemeinschaft Medwesche e.V.; **Der irscht Chef:** Gökeler Alfred (Freddy), Balingen

De Steallvertriëder: Buresch Horst (Mick), München; Rill Ortwin, Recklinghausen

Redaktionskollegium: Medwescher Tramiter Schuster Günther, (verantwortlich), Sankt-Gallen-Ring 198, 90431 Nürnberg,

E-Mail: hg-mediasch@kabelmail.de, Dr. Drotloff Hansotto, Alzenau; Ingrid Fillinger, Nürnberg; Untch Wolfgang, Talheim

Layout: Fillinger Ingrid, Nürnberg, E-Mail: ingrid@onlinewire.de; **Mätarbeder & Logistik:** Buresch Klaus, München

Erschengd än: Nürrembrich (Nürnberg); **Wä oft?:** iest odder zwiemol am Johr als Bälüech zem Mediascher Infoblatt (awer nor wo geneach Legd, geneach Bädäch äschäcken);

Dreack: „WIRmachenDRUCK GmbH“ an Backnang

Schräftlich Bädäch bitte un de Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezeichnet Bädäch steallen de Minung der Verfasser duër und messen net mät diër des Ereosbroinjers iwerinstämmen.

Det Bliëd äs ämsonst, awer mer wedden es froan wo sä eas ewenich eangderstätzen, et mess net eabedainjd Giëld sen, awer vill Bädäch. Of des nea sealwest geschriwe oder irect feangden sen, äs allesint.

Bankverbainjdung: Sparkasse Fürstenfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70,
IBAN: DE81 7005 3070 0001 3043 93, SWIFT-BIC: BYLADEM 1FFB

